

# Коли ти йдеш до мене по воді

Олена Герасим'юк

Коли ти йдеш до мене по воді  
легка як ліс  
як сон тривка незрима...  
так сторожко згинатимеш коліна  
так ревно підібгаєш сорочки

я бачив корінь світу  
у воді  
він схожий на твої розвиті коси  
глухе його тривожне стоголося  
не виб'є навіть камінь з голови

коли ти йдеш до мене по воді  
бо віриш  
бо шукаєш наші лиця  
дивись у дно  
у корінь

тільки сниться  
мені  
тобі

коли ти йдеш до мене по воді  
ти вище  
ти щодень нестерпно вище

ти — тишина  
ти — птиця  
тонша  
інша

твоїм рукам вже не топити лід  
а грудям набирати білизну

що далі — коли ти про все забудеш-  
що далі — коли я про все забуду —  
звільнюсь?

засну?

і вознесеться лід мов бог

і ти

немов царівна

ніби казка давня

востаннє

кожен раз іди

востаннє

по воді